

Sedamnaest divova

Rio Tinto je jedna od kompanija koje kontrolišu dve petine ukupnog bogatstva na svetu, pa se pokazuje da struktura svetskog kapitalističkog sistema ima neposredne posledice i na zdravlje i živote svih nas

Piter Filips, profesor političke sociologije na Kalifornijskom državnom univerzitetu u Sonom, objavio je zanimljivo i značajno istraživanje globalne elite vlasti "Divovi: globalna elita vlasti" (Clio). Uložio je veliki trud da prepozna, pa imenom i prezimenom prozove 389 pripadnika (znatno su ređe pripadnice) globalne elite vlasti. No, pretvodno je morao da ustanovi

koje korporacije čine jezgro globalnog finansijskog kapitalističkog sistema, tj. "globalne finansijske divove". Prepoznao je 17 takvih velikih investicionih kompanija. Svaka od njih raspolaže s više od jednog biliona dolara investicionog kapitala, a sve zajedno s 41,1 bilionom dolara. Hiljade pripadnika transnacionalne kapitalističke klase ulažu svoj novac u ove kompanije, očekujući od toga natprosečne dobitke.

Razume se, vlade u centru svetskog kapitalističkog sistema i međunarodna tela za kreiranje politika i kontrolu tog sistema kao što su MMF, Svetska banka, Svetska trgovinska organizacija, Banka za međunarodna poravnjanja, G7, G20, u službi su obezbeđenja slobodnog protoka kapitalnih investicija i osiguranja naplate duga svuda u svetu, pa su upravo zbog toga i u službi ovih finansijskih divova. Da to tako zaista bude, brine se 199 "menadžera", odnosno članova upravnih odbora ovih 17 kompanija, pošto se mno-

JEDAN OD MOĆNIKA SVETA: Rio Tinto

gi nalaze i u pomenutim međunarodnim telima.

Ako slučajno negde u svetu postoji opasnost da se stvari otmu kontroli, uskaču "zaštitnici" sistema, odnosno obaveštajne službe da na opasnost pravovremeno upozore i da rade sa perspektivnim političarima, vojnicima i intelektualcima potencijalno neposlušne zemlje kako bi predupredili negativni razvoj događaja. Ukoliko to ne bi uspelo, na scenu stupaju "ideolozi", tj. velike medejske kompanije i kompanije za odnose s javnošću koje će protiv ovih vlada voditi besomučne propagandne kampanje i tako pravdati uvedene sankcije koje će s vremenom iscrpeti i razarati njihova društva, a naposletku tu je i "konjica", odnosno NATO, kao i, u sve većoj meri, različite privatne vojne kompanije koje služe za kažnjavanje i dovođenje u korak onih koji ne poštuju pravila globalne kapitalističke igre. Drugim rečima, "ideolozi" i "zaštitnici" obavljaju prljave poslove za transnacionalnu ka-

pitalističku klasu, vodeći propagandne kampanje i imperijalističke ratove.

Pomenutih sedamnaest kompanija čine jednu finansijsku mrežu "divova" jer ulažu jedna u drugu, kako bi smanjile poslovni rizik, pa njih petnaest spađa u "uzajamno najpovezanije firme na svetu". Po red toga, 147 međusobno najpovezanijih kompanija kontroliše ukupno dve

petine celokupnog bogatstva na svetu. Neke od 17 korporacija su: Blekrok, Vanguard grupa, Džej Pi Morgan Čejs, Morgan Stenli, Goldman Saks, UBS, Barkliz, Kredi Svis itd. Pomenute su među deoničarima, zajedno s najvećim državnim kineskim rudarskim preduzećem Čajnalko (koje je i najveći deoničar), zloglasnog Rio Tinta, pa se pokazuje da struktura svetskog kapitalističkog sistema ima neposredne posledice i na od nas otetu republiku, odnosno zdravlje i živote svih nas, kao što uostalom ima na ceo svet.

Kada je već pomenuta jedna velika kineska državna kompanija, treba kazati da je nedostatak Filipsovog, inače izuzetno vrednog naučnog poduhvata, u činjenici da mu učeće kineskih kapitalista i političara u globalnoj eliti vlasti ostaje uglavnom ispod radara (izuzeci su Džou Sjaочuan, guverner Narodne banke Kine, član CK KP Kine, Grupe 30, G20, Trilateralne komisije i Čen Naiking, potpredsednica Instituta za inostrane odnose kineskog

Piter Filips
DIVOVI

Globalna elita vlasti

naroda i članica izvršnog odbora Trilateralne komisije). Uzgred treba navesti i da je jedan od članova Izvršnog odbora Trilateralne lord Džon Olav Ker bio zaposlen i u Rio Tintu, te da, prema podatku iz 2014., poseduje 15 hiljada njenih deonica u vrednosti od 53,4 miliona dolara.

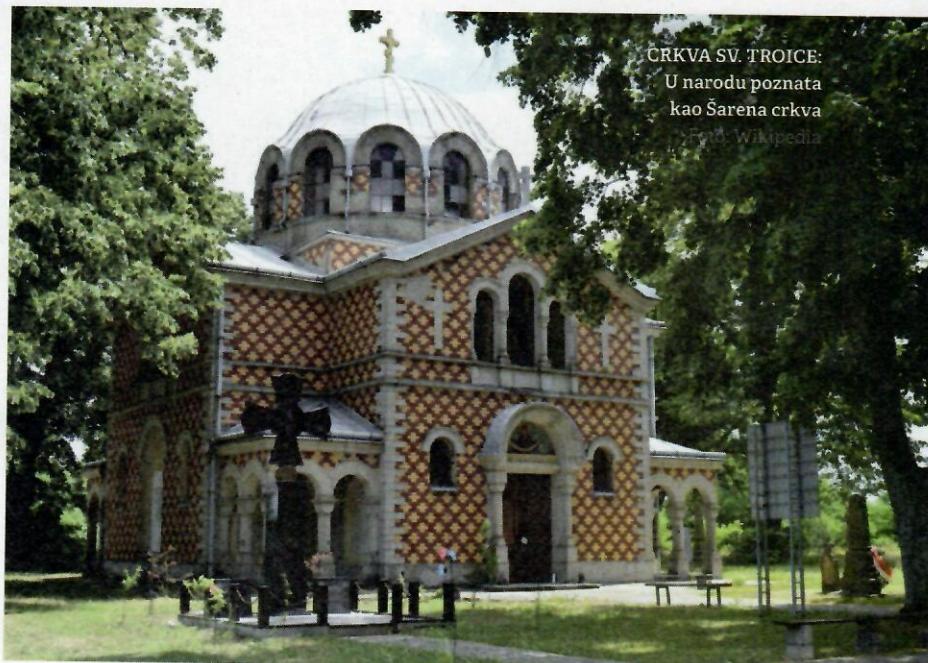
Pored finansijskih divova i međunarodnih nadnacionalnih organizacija, "ideologa" i "zaštitnika", tu su i nacionalne vlade, ali i "podmazivači" celog sistema, tj. različite međunarodne nevladine organizacije poput G30 (osnovana je 1978. Rokfelerova fondacija, a sada prima oko milion dolara donacija godišnje iz različitih izvora), Savez za sistemski rizik (osnovan 2012. novcem Zadužbine porodice Pju), Svetskog ekonomskog foruma (osnovan 1971.), Saveta za inostrane odnose (osnovan 1921.), Trilateralne komisije (osnovali su je Dejvid Rokfeler i Zbignjev Bžežinski 1973.) i Bilderberg grupe (osnovana 1954.). U ovim organizacijama se planira politika globalne elite vlasti u korist transnacionalne kapitalističke klase, odnosno stalnog rasta kapitala u svetu, pa ne iznenađuje što je Gaj Steding, pisac knjiga o prekarijatu kao potencijalno "opasnoj klasi", pozivan na poslednje sastanke Bilderberg grupe kako bi se raspravljalo na koji način osujetiti moguću opasnost po svetski kapitalistički sistem. Naravno, mnogi pojedinci su članovi više ovih organizacija, pa se, primerice, osamdeset šestoro nalazi kako u Trilateralnoj komisiji tako u G30.

Takođe, 12 od 17 finansijskih divova imaju svoje predstavnike u izvršnim odborima obeju pomenutih organizacija, a Goldman Saks, jedan od institucionalnih vlasnika Rio Tinta (svojevremeno "preveliki da bi propao", pa je vlada Baraka Obame nacionalizovala gubitke ove bankarske grupacije), ima u njima čak četiri predstavnika. Uzgred, Obama je postavio čak jedanaest članova Trilateralne na ključna mesta u svojoj administraciji.

Naposletku je Filips izrazio uverenje da bi demokratski pokreti (npr. Okupiraj Vol Strit) mogli da osujete nedemokratsko delanje globalne elite vlasti i transnacionalne kapitalističke klase, jer "čovek mora govoriti najglasnije upravo u vreme kada se njegov glas guši". No, glasnost nije dovoljna za perestrojku, jer ljuta rana traži ljutu travu.

JOVO BAKIĆ

Da li je Anina ljubav u Srbiji

Predsednik Vučić je nedavno obećao kako će urgirati da se popravi crkva u Gornjem Adrovcu, podignuta na mestu pogibije čuvenog Tolstojevog grofa Vronskog

Nemoguću ljubav između Ane Karenjine i grofa Vronskog Lav Tolstoja je okončao tako što je nju poslao pod voz, a njega u Srpsko-turski rat. Šta se sa Vronskim tamo desavalo, Tolstoja kao da nije zanimalo poslednji put ga pominje kako vozom u kome su ruski dobrovoljci putuje ka Srbiji. Ne zna se pouzdano zašto je Tolstoj lišio čitaocu romana *Ana Karenjina* opisa sa ratišta. Pretpostavlja se da je, jednostavno, smatrao nepotrebним da opisuje ono o čemu svi sve znaju. U vreme dok je pisao *Anu Karenjinu*, priče o Srpsko-turskom ratu bile su još uvek vrlo sveže u sećanju moskovskih salona, pa bi svi očekivali da se i u njegovom romanu Vronskom desi isto što i pukovniku Nikolaju Rajevskom, prototipu po kome je nastao Vronski. Dakle, da pogine na ratištu u Srbiji.

Ali, nešto drugo je sad važno.

Prošle srede, negde pred kraj vanrednog obraćanja naciji povodom za-

kona o eksproprijaciji i o referendumu, predsednik Aleksandar Vučić je najavio da će ovog vikenda posetiti niški kraj. Tim povodom, dopisnik ruske novinske agencije TASS ga je pitao da li će možda posetiti i crkvu u Gornjem Adrovcu kod Aleksinca, zato što je ona važna po rusko-srpske prijateljske odnose jer je podignuta na mestu gde je poginuo pukovnik Nikolaj Rajevski, istakavši da je crkva u vrlo lošem stanju.

"Vronski?", uzvratio mu je predsednik Vučić, napomenuo da se crkva nalazi na uzvisini i da je uočljiva s puta, te tako pokazao da tačno zna o kojoj crkvi je reč. Iznenadio se da krov prokišnjava i da su prozori propali, obećao da će to biti rešeno i nehotice sve nas podsetio na Tolstojevog i Aninog grofa Vronskog/pukovnika Rajevskog.

Nikolaj Nikolajević Rajevski je potomak čuvene plemićke porodice i unuk generala Rajevskog koji je vođio rusku vojsku protiv Napoleona u